

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Forslagets baggrund

I 1977 gennemførtes den nugældende råstoflov. Loven, der regulerer udnyttelsen af Danmarks råstofforekomster (dvs. sten, grus, sand, ler, kalk, kridt, brunkul, tørv, muld og lignende forekomster, både på land og på søterritoriet), trådte i kraft den 1. juli 1978. De i 1984 gennemførte ændringer berørte ikke de bestemmelser, der ændres i nærværende lovforslag.

Råstofloven tager sigte på en ressourceøkonomisk udnyttelse af Danmarks råstofforekomster. Det vil sige, at den tager sigte på at sikre en effektiv udnyttelse af Danmarks råstofforekomster under afvejning af en række nærmere beskrevne samfundsmæssige hensyn, herunder hensyn til bevarelsen af landskabelige værdier og miljøinteresser (jfr. §§ 2 og 3).

Råstofforekomster på dansk søterritorium og på den danske del af kontinentalsoklen må kun indvindes efter forudgående tilladelse fra miljøministeriet.

Lovforslaget vedrører alene råstofindvinding på søterritoriet.

Indvinding af råstofforekomster på kontinentalsoklen reguleres af kontinentalsokkeloven (lov nr. 654 af 21. december 1977), hvis bestemmelser svarer til den hidtidige råstoflovs bestemmelser om indvinding af råstofforekomster på søterritoriet. Det findes ikke på nuværende tidspunkt at være nødvendigt tillige at ændre kontinentalsokkeloven. Man afventer erfaringer med lovændringen på søterritoriet samt yderligere råstof- og miljøundersøgelser, førend der tages stilling til, om kontinentalsokkeloven skal ændres.

Administrationen af indvinding af råstofforekomster på havbunden er uddelegeret til Fredningsstyrelsen og hviler, i henhold til § 3 i råstofloven, på en afvejning af tre forhold:

- 1) råstofforekomsternes kvalitet, beliggenhed og omfang,
- 2) de erhvervmæssige forhold omkring råstofindvindingen,

- 3) hensynet til miljøbeskyttelsen, herunder videnskabelige interesser, kystsikkerhed, fiskerimæssige interesser, ulemper for skibsfarten samt ændringer i strøm- og bundforhold.

Med vedtagelsen af råstofloven i 1977 blev der skabt hjemmel for råstofkortlægning af det danske havområde. Udviklingen har i de senere år medført, at havbundsundersøgelserne har fået et bredere sigte og er blevet et redskab til afvejning af råstofindvinding over for de mange andre interesser, f.eks. kystsikkerhed, fiskeri, biologi og fortidsminder. På grundlag af denne afvejning begrænser miljøministeren indvindingen i udvalgte områder.

Kortlægningen foretages i tæt samarbejde med ral- og sandsugererhvervet samt den statslige og amtskommunale råstofadministration, med henblik på at sikre forsyningen af de enkelte lokalområder med tilstrækkelige sømaterialer.

Samtidig med den rent råstofgeologiske kortlægning foretages et større udredningsarbejde af de biologiske og kulturhistoriske interesser på havbunden. Herved kortlægges potentielle interessekonflikter og disse indgår i den overordnede planlægning af råstofindvindingen på havet.

Det er derfor vigtigt at fortsætte og udbygge det tætte samarbejde mellem den biologiske og kulturhistoriske kortlægning og råstofkortlægningen.

Med hensyn til de erhvervmæssige forhold omkring råstofindvindingen på havbunden er det først med afslutningen af en større undersøgelse af ral- og sandsugererhvervets strukturelle og teknologiske udvikling, at miljøministeriet har fået kendskab hertil (jfr. »Ral- og sandsugerne«, fredningsstyrelsen, 1985).

Selv om der stadig forestår en række undersøgelser til belysning af de ovenfor nævnte tre forhold, er kendskabet til disse imidlertid i dag betydeligt større, end tilfældet var på tidspunktet for råstoflovens ikrafttræden.

Denne øgede viden om indvindingen af Danmarks råstofforekomster begrundes nogle ændringer i råstofloven og administrationen af denne.

I dag giver de udstedte tilladelser til ral- og sandsugning ret til optagning af sømaterialer over-